

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2002

Utgiven i Helsingfors den 27 februari 2002

Nr 147—154

INNEHÅLL

Nr	Sidan
147	Lag om ändring av lagen om pension för arbetstagare 433
148	Lag om ändring av 1 § lagen om pension för lantbruksföretagare 436
149	Lag om temporär ändring av 19 § lagen om pension för lantbruksföretagare 437
150	Lag om temporär ändring av 17 § lagen om pension för företagare 438
151	Lag om ändring av 11 § lagen om sjömanspensioner 439
152	Republikens presidents förordning om ikraftsättande av första och andra protokollet till den europeiska konventionen om förhindrande av tortyr och omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning 441
153	Statsrådets förordning om betydelsefulla och dyra läkemedel som ersätts enligt 9 § 4 mom. sjukförsäkringslagen samt om de sjukdomar vars behandling ger rätt till ersättning 442
154	Statsrådets förordning om ändring av 1 § statsrådets beslut om svåra och långvariga sjukdomar samt om läkemedel som används vid behandling av dessa och enligt sjukförsäkringslagen ersätts med 100 eller 75 procent av det belopp som överstiger den stadgade fasta självriskandelen ... 444

Nr 147

Lag

om ändring av lagen om pension för arbetstagare

Given i Helsingfors den 22 februari 2002

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 8 juli 1961 om pension för arbetstagare (395/1961) 2 § och 10 a § 3 mom., sådana de lyder, 2 § i lagarna 707/1965, 257/1981, 607/1984, 559/1993, 1482/1995 och 1057/1997 samt 10 a § 3 mom. i nämnda lag 559/1993, samt *fogas* till lagen en ny 1 d § som följer:

1 d §

I anställningsförhållande anses även stå en person i ledande ställning i ett aktiebolag och en person i ledande ställning i en annan sammanslutning, dock inte

1) om personen i ledande ställning i ett aktiebolag antingen ensam eller tillsammans med sina familjemedlemmar äger mer än hälften av bolagets aktiekapital,

2) om röstetalet för de aktier som ägs av personer som avses i 1 punkten utgör mer än hälften av röstetalet för alla aktier,

3) om personen i ledande ställning i en

annan sammanslutning skall anses ha motsvarande bestämmanderätt i sammanslutningen.

En bolagsman i ett öppet bolag eller en sådan delägare i en annan sammanslutning som är personligen ansvarig för sammanslutningens förbindelser anses inte vid tillämpningen av denna lag stå i anställningsförhållande.

2 §

Ett anställningsförhållande anses inte ha avbrutits på grund av att företaget har bytt ägare eller innehavare.

RP 251/2001
ShUB 1/2002
RSv 2/2002

Vid tillämpningen av denna lag anses ett anställningsförhållande ha upphört vid utgången av den dag för vilken på grundval av anställningsförhållandet senast betalades lön innan anställningsförhållandet bröts eller innan i 4 § 3 mom. angiven arbetsoförmåga inträdde eller i 4 e § nämnd individuell förtidspension började. Om arbetet och lönebetalningen under fortgående anställningsförhållande är avbrutna i en följd högst ett år, anses anställningsförhållandet vid tillämpningen av denna lag ha fortgått utan avbrott. Om arbetet och lönebetalningen dock är avbrutna i en följd längre än ett år, anses anställningsförhållandet ha upphört vid utgången av den dag för vilken till arbetstagaren senast betalades poster som i enlighet med 7 e § skall räknas till pensionslönen inom nämnda ett år från det att arbetet och lönebetalningen avbröts.

Fortsätter arbetstagaren att arbeta sedan anställningsförhållandet har upphört med stöd av 2 mom., anses arbetstagaren stå i ett nytt anställningsförhållande inom denna lags tillämpningsområde. En arbetstagare som får i 4 f § nämnd deltidspension anses likaså stå i ett nytt anställningsförhållande inom denna lags tillämpningsområde då arbetstagaren på deltid fortsätter att arbeta.

Om en arbetstagares arbetsförtjänst medan anställningsförhållandet alltjämt fortgått under var och en av minst de sex senaste kalendermånaderna har varit mindre än det belopp som nämns i 1 § 1 mom. 2 punkten, kan arbetsgivaren dock tidigast vid utgången av den sjätte kalendermånaden också anmäla att anställningsförhållandet har upphört. Den tid under vilken arbetstagaren fullgjort värnplikt i aktiv tjänst räknas inte heller in i den tid anställningsförhållandet fortgått.

Förändras en arbetstagares såsom regelbunden betraktad arbetstid i ett anställningsförhållande som faller under denna lag och som fortgått i minst tre år i andra än i 2—4 mom. nämnda fall och sjunker arbetstagarens lön samtidigt med minst en fjärdedel eller stiger den med minst en tredjedel, och är förändringen av arbetstiden inte avsedd att vara tillfällig, anses arbetstagaren efter förändringen stå i ett nytt anställningsförhållande, om inte något annat följer av 7 d §. Det nya anställningsförhållandet anses härvid ha

börjat vid ingången av den månad som närmast följer efter den månad under vilken förändringen i arbetstiden har skett. Anställningsförhållandet anses dock inte ha avbrutits, om från början av det nya anställningsförhållande, som avses i föregående mening, inte har förflutit två år när pensionsfallet inträffar.

Vad som bestäms i 5 mom. tillämpas, såvida övriga förutsättningar föreligger, även då förändringen i arbetstiden har skett stegvis, om det på grund av uppgift av arbetstagare eller arbetsgivare blir utrett att lönen har sjunkit eller stigit så mycket som avses i nämnda moment under en period av högst tre år räknat från den första förändringen. Vid jämförelse av arbetsförtjänsterna vid olika tidpunkter skall dessa justeras i enlighet med 9 §. När andra meningen i 5 mom. tillämpas anses förändringen i arbetstiden ha inträffat då arbetstiden första gången förändrades.

Ett anställningsförhållande som har fortgått minst tio år före utgången av det år under vilket arbetstagaren har fyllt 54 år avslutas vid utgången av det nämnda året. Har anställningsförhållandet vid ovan nämnda tidpunkt inte fortgått tio år, avslutas det vid utgången av det år då tioårsgränsen uppnås. Anställningsförhållandet avslutas dock inte längre efter det år under vilket arbetstagaren fyller 62 år. Om arbetstagaren fortsätter att arbeta, anses ett nytt anställningsförhållande härvid föreligga. Anställningsförhållandet anses dock inte ha upphört, om arbetstagarens lön i detta anställningsförhållande har nedgått av ett sådant undantagsskäl som har framkommit innan anställningsförhållandet har avslutats så som avses i detta moment och om förutsättningarna för tillämpning av 7 d § härvid uppfylls.

Utän hinder av vad 5—7 mom. föreskriver om anställningsförhållandets upphörande, anses ett anställningsförhållande ha fortgått utan avbrott vid beräkning av den tid om ett år som avses i 8 § 3 mom. samt vid tillämpning av 4 § 4 mom. och 12 §.

10 a §

På ansökan av arbetstagaren eller arbetsgivaren skall pensionsanstalten meddela ett beslut om huruvida 2 § 5 eller 6 mom. är

tillämpliga på anställningsförhållandet och, om detta är fallet, fastställa den rätt till framtida pension som uppkommer för ett anställningsförhållande som har upphört på detta sätt.

Denna lag träder i kraft den 1 mars 2002.
Lagens 2 § 2 mom. tillämpas på anställningsförhållanden där arbetet och lönebetalingen har avbrutits efter att lagen har trätt i kraft.

Helsingfors den 22 februari 2002

Republikens President
TARJA HALONEN

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

Nr 148**L a g****om ändring av 1 § lagen om pension för lantbruksföretagare**

Given i Helsingfors den 22 februari 2002

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 14 juli 1969 om pension för lantbruksföretagare (467/1969) 1 § 2 mom.
 6 punkten, sådan den lyder i lag 1282/2001, som följer:

<p>1 §</p> <p>-----</p> <p>Med lantbruksföretagare avses</p> <p>-----</p> <p>6) den som bedriver sådan verksamhet som avses i 1, 2 eller 3 punkten för ett aktiebolags</p>	<p>räkning, förutsatt att han inte kan anses stå i anställningsförhållande enligt 1 d § lagen om pension för arbetstagare (395/1961).</p> <p>-----</p> <p>Denna lag träder i kraft den 1 mars 2002.</p>
---	---

Helsingfors den 22 februari 2002

Republikens President**TARJA HALONEN**Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

Nr 149**L a g****om temporär ändring av 19 § lagen om pension för lantbruksföretagare**

Given i Helsingfors den 22 februari 2002

I enlighet med riksdagens beslut
ändras temporärt i lagen den 14 juli 1969 om pension för lantbruksföretagare (467/1969)
19 § 1 mom., sådant det lyder i lag 655/2000, som följer:

19 §
Om inte något annat följer av denna lag
gäller dessutom i tillämpliga delar 2 § 2—3
mom., 3 a, 4, 4 a—4 h, 4 j—4 n §, 5 § 1 mom.,
2 mom. 1 punkten, 3, 4 och 6 mom., 5 a—5
c, 7 g, 7 h, 8, 8 a—8 g, 9, 9 a och 10 c §,
11 § 2 och 11 mom., 12 § 1 mom. 5 punkten

samt 14, 16, 17, 17 a, 17 b, 18, 19 b—19 e,
20, 21, 21 a—21 e och 22 § lagen om pension
för arbetstagare.

Denna lag träder i kraft den 1 mars 2002
och gäller till och med den 31 december 2003.

Helsingfors den 22 februari 2002

Republikens President

TARJA HALONEN

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

Nr 150**L a g****om temporär ändring av 17 § lagen om pension för företagare**

Given i Helsingfors den 22 februari 2002

I enlighet med riksdagens beslut
ändras temporärt i lagen den 14 juli 1969 om pension för företagare (468/1969) 17 § 1 mom.,
sådant det lyder i lag 656/2000, som följer:

17 §
Om inte något annat följer av denna lag
gäller dessutom i tillämpliga delar 2 § 2—3
mom., 3 § 1 och 2 mom., 3 a, 4, 4 a—4 h och
4 j—4 n §, 5 § 1 mom., 2 mom. 1 punkten,
3, 4 och 6 mom., 5 a—5 c, 7 g, 7 h, 8,
8 a—8 g, 9, 9 a, 10 och 10 c §, 11 § 2 och
11 mom., 12 § 1 mom. 5 punkten och 4 mom.
samt 14, 16, 17, 17 a—17 c, 18, 19, 19 b—

19 e, 20, 21, 21 a—21 e och 22 § lagen om
pension för arbetstagare.

Denna lag träder i kraft den 1 mars 2002
och gäller till och med den 31 december 2003.

Genom denna lag upphävs lagen (34/2002)
om temporär ändring av 17 § lagen om
pension för företagare.

Helsingfors den 22 februari 2002

Republikens President**TARJA HALONEN**Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

Nr 151**L a g****om ändring av 11 § lagen om sjömanspensioner**

Given i Helsingfors den 22 februari 2002

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 26 januari 1956 om sjömanspensioner (72/1956) 11 §, sådan den lyder i lagarna 1346/1990, 1595/1993 och 1745/1995, som följer:

11 §

Såsom till pension berättigande tjänstgöringstid beaktas särskilt för varje anställningsförhållande tiden från anställningsförhållandets början till dess slut. Till tjänstgöringstid som berättigar till pension omräknas, så som närmare bestäms genom pensionskassans beslut, dessutom tid för vilken övertidsersättning i form av vederlag eller motsvarande betalas när anställningsförhållandet upphör. Vid tillämpningen av denna lag anses ett anställningsförhållande ha upphört vid utgången av den dag för vilken på grundval av anställningsförhållandet senast betalades lön innan anställningsförhållandet bröts eller innan i 15 § angiven arbetsoförmåga inträdde eller individuell förtidspension började. Om arbetet och lönebetalningen under fortgående anställningsförhållande är avbrutna i en följd högst ett år, anses anställningsförhållandet vid tillämpningen av denna lag ha fortgått utan avbrott. Om arbetet och lönebetalningen dock är avbrutna i en följd längre än ett år, anses anställningsförhållandet ha upphört vid utgången av den dag för vilken till arbetstagaren senast betalades poster som skall räknas till pensionslönen enligt 16 a § inom nämnda ett

år från det att arbetet och lönebetalningen avbröts.

Fortsätter arbetstagaren att arbeta sedan anställningsförhållandet har upphört med stöd av 1 mom., anses arbetstagaren stå i ett nytt anställningsförhållande inom denna lags tillämpningsområde. En arbetstagare som får i 14 b § nämnd deltidspension anses likaså stå i ett nytt anställningsförhållande inom denna lags tillämpningsområde då arbetstagaren på deltid fortsätter att arbeta.

Vid tillämpning av 1 mom. anses ett anställningsförhållande inte ha avbrutits på grund av att företaget har bytt ägare eller innehavare.

Då pensionen fastställs anses arbetstagarens samtliga anställningsförhållanden som varat kortare tid än femton dagar under samma kalenderår utgöra ett anställningsförhållande.

Den tid under vilken arbetstagaren fullgjort värnplikt i aktiv tjänst räknas dock inte in i den tid anställningsförhållandet fortgått.

Om arbetsoförmågan har berott på sjukdom, lyte eller kroppsskada som personen i fråga lidit av då anställningsförhållandet började, skall tiden i arbete från det anställ-

ningsförhållandet började till dess arbetsförmågan inträdde inte beaktas då invaliditetspensionen fastställs, ifall denna tid inte är minst ett år.

Ett anställningsförhållande som har fortgått minst tio år före utgången av det år under vilket arbetstagaren har fyllt 54 år avslutas vid utgången av det nämnda året. Har anställningsförhållandet vid ovan nämnda tidpunkt inte fortgått tio år, avslutas det vid utgången av det år då tioårsgränsen uppnås. Anställningsförhållandet avslutas dock inte längre om tiden från anställningsförhållandets upphörande fram till den pensionsålder varom bestäms i 14 § kan bli kortare än tre år. Om arbetstagaren fortsätter att arbeta, anses ett nytt anställningsförhållande härvid föreligga. Anställningsförhållandet anses dock inte ha upphört, om arbetstagarens lön i detta an-

ställningsförhållande har nedgått av ett sådant undantagsskäl som har framkommit innan anställningsförhållandet har avslutats så som avses i detta moment och om förutsättningarna för tillämpning av 16 d § härvid uppfylls.

Utän hinder av vad 7 mom. föreskriver om anställningsförhållandets upphörande, anses ett anställningsförhållande ha fortgått utan avbrott vid beräkning av den tid om ett år som avses i 8 § 3 mom. lagen om pension för arbetstagare samt vid tillämpning av 3 a § och 6 mom.

Denna lag träder i kraft den 1 mars 2002.

Lagens 11 § 1 mom. tillämpas på anställningsförhållanden där arbetet och lönebetalingen har avbrutits efter att lagen har trätt i kraft.

Helsingfors den 22 februari 2002

Republikens President

TARJA HALONEN

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

Nr 152

Republikens presidents förordning**om ikraftsättande av första och andra protokollet till den europeiska konventionen om förhindrande av tortyr och omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning**

Given i Helsingfors den 22 februari 2002

I enlighet med republikens presidents beslut, tillkommet på föredragning av utrikesministern, föreskrivs:

1 §
De i Strasbourg den 4 november 1993 ingångna protokollen nr 1 och nr 2 till konventionen om förhindrande av tortyr och omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning (FördrS 16-17/1991), som godkänts av republikens president den 29 oktober 1993 och som Finland undertecknat den 4 november 1993 utan förbehåll för godkännande, träder i kraft internationellt för Fin-

lands del den 1 mars 2002 så som därom har avtalats.

2 §
Bestämmelserna i protokollen är i kraft som förordning.

3 §
Denna förordning träder i kraft den 1 mars 2002.

Helsingfors den 22 februari 2002

Republikens President
TARJA HALONEN

Utrikesminister *Erkki Tuomioja*

(Fördragstexten är publicerad i Finlands författningssamlings fördragsserie nr 17/2002)

Nr 153

Statsrådets förordning**om betydelsefulla och dyra läkemedel som ersätts enligt 9 § 4 mom. sjukförsäkringslagen samt om de sjukdomar vars behandling ger rätt till ersättning**

Given i Helsingfors den 21 februari 2002

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från social- och hälsovårdsministeriet, föreskrivs med stöd av 9 § 4 mom. sjukförsäkringslagen av den 4 juli 1963 (364/1963), sådant det lyder i lag 394/2001, som följer:

1 § Grundersättning enligt 9 § 1 mom. sjukförsäkringslagen (364/1963) betalas för betydelsefulla och dyra läkemedel vid behandling av följande sjukdomar under förutsätt-	ning att det genom en särskild utredning har visats att tillräckliga terapeutiska grunder föreligger och att de övriga villkoren för erhållande av ersättning uppfylls.
Läkemedel	Sjukdom
Tillväxthormon	Svåra tillväxtrubbningar hos barn och svår tillväxthormonbrist hos vuxna med särskild indikation
Alfainterferon	Vissa tumörer och vissa former av virusbe- tingad leverinflammation med särskild indi- kation
Betainterferon och andra betydelsefulla och dyra läkemedel som används vid behandling av multipel skleros	Skovvis förlöpande multipel skleros samt därmed nära jämförbar multipel skleros med särskild indikation
Dornase alfa	Svår lungsjukdom i samband med cystisk fibros med särskild indikation
Takrolimus	Status efter organtransplantation med särskild indikation
Erytropoietin och darbepoetin	Vissa anemier i samband med njursjukdom, cancer eller kemoterapi och förberedelse för vissa ingrepp med särskild indikation

Takrin, donepezil, rivastigmin, galantamin och andra betydelsefulla och dyra läkemedel som används vid behandling av Alzheimers sjukdom	Alzheimers sjukdom som orsakar betydande funktionella men med särskild indikation
Paklitaxel, docetaxel och andra betydelsefulla och dyra cytotoxiska medel	Vissa cancersjukdomar med särskild indikation
Betydelsefulla och dyra läkemedel som används vid behandling av erektionsstörningar	Svår erektionsstörning till följd av en svår underliggande sjukdom med särskild indikation
Naltrexon	Status efter opiatberoende samt alkoholberoende med särskild indikation
Orlistat, sibutramin och andra betydelsefulla och dyra läkemedel som används vid behandling av fetma	Sjuklig fetma med särskild indikation
Etanercept, infliximab och andra betydelsefulla och dyra läkemedel som används vid behandling av reumatiska sjukdomar	Vissa reumatiska sjukdomar och tarminflammationer med särskild indikation
Klopidogrel	Sjukdomar som föranleder stor risk för blodpropp med särskild indikation
Imatinib	Vissa cancersjukdomar med särskild indikation

2 §

Denna förordning träder i kraft den 1 mars 2002.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Genom denna förordning upphävs statsrådets förordning av den 15 november 2001 om betydelsefulla och dyra läkemedel som ersätts enligt 9 § 4 mom. sjukförsäkringslagen samt om de sjukdomar vars behandling ger rätt till ersättning (998/2001).

Helsingfors den 21 februari 2002

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

Regeringssekreterare Lauri Pelkonen

Nr 154

Statsrådets förordning**om ändring av 1 § statsrådets beslut om svåra och långvariga sjukdomar samt om läkemedel som används vid behandling av dessa och enligt sjukförsäkringslagen ersätts med 100 eller 75 procent av det belopp som överstiger den stadgade fasta självriskandelen**

Given i Helsingfors den 21 februari 2002

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från social- och hälsovårdsministeriet,

ändras i statsrådets beslut av den 13 januari 1994 om svåra och långvariga sjukdomar samt om läkemedel som används vid behandling av dessa och enligt sjukförsäkringslagen ersätts med 100 eller 75 procent av det belopp som överstiger den stadgade fasta självriskandelen (34/1994) 1 §,

sådan den lyder delvis ändrad i förordning 382/2000, 897/2000, 125/2001 och 489/2001, som följer:

I 9 § 1 mom. sjukförsäkringslagen (364/1963) avsedda svåra och långvariga sjukdomar och vid behandling av dessa nödvändiga i 5 a § avsedda läkemedel, som ersätts med 100 procent av det belopp som överstiger den stadgade fasta självriskandelen, är:

Sjukdom

Läkemedelssubstans

Leukemier, andra maligna blod- och benmärgssjukdomar samt maligna sjukdomar i lymfatisk vävnad

- 1) aklarubicin
- 2) altretamin
- 3) amsakrin
- 4) betametason
- 5) bleomycin
- 6) buprenorfin
- 7) busulfan
- 8) dexametason
- 9) dextropropoxifen
- 10) doxorubicin
- 11) epirubicin
- 12) etoposid
- 13) fentanyl
- 14) filgrastim
- 15) fluorouracil
- 16) hydrokortison
- 17) hydroxikarbamid
- 18) idarubicin
- 19) ifosfamid

- 20) imatinib
- 21) interferon-alfa naturlig
- 22) interferon-alfa-2a
- 23) interferon-alfa-2b
- 24) kalcitonin
- 25) kalciumfolinat
- 26) kalciumlevofolinat
- 27) carmofur
- 28) karmustin
- 29) klodronat
- 30) klorambucil
- 31) lenograstim
- 32) lomustin
- 33) melfalan
- 34) merkaptopurin
- 35) mesna
- 36) metadon
- 37) metotrexat
- 38) metylprednisolon
- 39) miltefosin
- 40) mitoxantron
- 41) molgramostim
- 42) morfin
- 43) oxikodon
- 44) pamidronat
- 45) pentazocin
- 46) petidin
- 47) prednisolon
- 48) prednison
- 49) prokarbazin
- 50) cyklofosfamid
- 51) cytarabin
- 52) tioguanin
- 53) tramadol
- 54) triamcinolon
- 55) trofosfamid
- 56) vinblastin
- 57) vindesin
- 58) vinkristin

Maligna tumörer, vilka inte särskilt nämns ovan

-
- 1) akklarubicin
 - 2) altretamin
 - 3) betametason
 - 4) bleomycin
 - 5) buprenorfin
 - 6) busulfan
 - 7) daktinomycin
 - 8) dexametason
 - 9) dextropropoxifen
 - 10) docetaxel
 - 11) doxorubicin
 - 12) epirubicin

- 13) etoposid
- 14) fentanyl
- 15) fluorouracil
- 16) gemcitabin
- 17) hydrokortison
- 18) hydroxikarbamid
- 19) ifosfamid
- 20) imatinib
- 21) interferon-alfa naturlig (melanom och njurcancer)
- 22) interferon-alfa-2a (melanom och njurcancer)
- 23) interferon-alfa-2b (melanom och njurcancer)
- 24) kalcitonin
- 25) kalciumfolinat
- 26) kalciumlevofolinat
- 27) karboplatin
- 28) carmofur
- 29) karmustin
- 30) klodronat
- 31) klorambucil
- 32) lomustin
- 33) medroxiogesteron
- 34) melfalan
- 35) merkaptopurin
- 36) mesna
- 37) metadon
- 38) metotrexat
- 39) metylprednisolon
- 40) miltefosin
- 41) mitoxantron
- 42) mitomycin
- 43) mitotan
- 44) morfin
- 45) oxikodon
- 46) paklitaxel
- 47) pamidronat
- 48) pentazocin
- 49) petidin
- 50) prednisolon
- 51) prednison
- 52) prokarbazin
- 53) cisplatin
- 54) cyklofosfamid
- 55) cytaribin
- 56) teniposid
- 57) topotekan
- 58) tramadol
- 59) triamcinolon
- 60) trofosfamid
- 61) vinblastin

- 62) vindesin
- 63) vinkristin
- 64) vinorelbin

—————
Denna förordning träder i kraft den 1 mars
2002.

Åtgärder som verkställigheten av förord-
ningen förutsätter får vidtas innan förord-
ningen träder i kraft.

Helsingfors den 21 februari 2002

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

Regeringssekreterare Lauri Pelkonen

FÖRFS/ELEKTRONISK VERSION

Nr 147—154, 2 ark

EDITA PRIMA AB, HELSINGFORS 2002

EDITA PUBLISHING AB, HUVUDREDAKTÖR JARI LINHALA

ISSN 1456-9663